

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

2010/2273(INI)

17.2.2011

UDKAST TIL BETÆNKNING

om fremme af arbejdstagernes mobilitet i Den Europæiske Union
(2010/2273(INI))

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

Ordfører: Traian Ungureanu

PR_INI

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	9

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om fremme af arbejdstagernes mobilitet i Den Europæiske Union (2010/2273(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 21, 45 og 47 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og artikel 15, 21, 29, 34 og 35 i EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område², rapporten fra 2008 om anvendelsen af direktiv 2004/38/EF (KOM(2008)0840) og Rådets resolutioner fra november 2007 og april 2009 vedrørende direktiv 2004/38/EF,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer³,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2007 "Mobilitet, et instrument til at skabe flere og bedre job: Den europæiske handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010)" (KOM(2007)0773),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. november 2008 "Konsekvenserne af arbejdskraftens frie bevægelighed som følge af udvidelsen af EU" (KOM(2008)0765),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2008 "Nye kvalifikationer til nye job, om at foregribe og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet" (KOM(2008)0868),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. juli 2010 "Bekræftelse af arbejdstagernes fri bevægelighed: rettigheder og den vigtigste udvikling" (KOM)2010)0373),
- der henviser til EU-2020-strategien og især flagskibsinitiativerne "En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job" og "Youth on the Move",
- som henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (retlige og indre anliggender) den 27. november 2008 om misbrug og omgåelse af retten til fri bevægelighed,
- der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) af 9. marts 2009 om arbejdskraftens arbejdsmæssige og geografiske mobilitet og arbejdstagernes frie bevægelighed inden for Den Europæiske Union,
- der henviser til sin beslutning af 2. april 2009 om problemer og perspektiver i forbindelse med unionsborgerskabet¹,

¹ EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2.

² EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

³ EUT L 255 af 30.09.2005, s. 22.

- der henviser til sin beslutning af 18. december 2008 om den europæiske handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010)²,
 - der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om kortlægning af de resterende hindringer for mobiliteten på det indre arbejdsmarked³,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse om retningslinjer for en bedre gennemførelse og anvendelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (KOM(2009)0313),
 - der henviser til udkastet til interimrapport om den sammenlignende undersøgelse af anvendelsen af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, som Retsudvalget har anmodet om, og European Citizen Action Service (ECAS) har udarbejdet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0000/2011),
- A. der henviser til, at det at kunne leve og arbejde i en anden medlemsstat er en af EU's grundlæggende frihedsrettigheder, et grundlæggende element i unionsborgerskabet og anerkendt af traktaterne, men at statistikkerne viser, at alt for få mennesker drager fordel af denne ret til trods for specifikke initiativer til støtte for arbejdstagernes mobilitet,
 - B. der henviser til, at kun 2,3 % af EU's borgere i dag bor i en anden medlemsstat end deres egen, men at 17 % overvejer at arbejde i udlandet i fremtiden, og at 48 % ville overveje at søge job i et andet land eller en anden region i tilfælde af afskedigelser,
 - C. der henviser til, at mobile arbejdstagere fra de lande, der tiltrådte EU i 2004 og 2007, ifølge Kommissionens meddelelse af 18. november 2008 har haft en positiv indvirkning på medlemsstaternes økonomi,
 - D. der henviser til, at der ikke er registreret negative virkninger i de medlemsstater, der ikke har anvendt overgangsforanstaltningerne om fri bevægelighed for arbejdstagere fra de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007, men at en række medlemsstater har besluttet fortsat at anvende restriktioner i deres arbejdsmarkeder for statsborgere fra Rumænien og Bulgarien,
 - E. der henviser til, at der på trods af EU-retsakter og -programmer, der tager sigte på at fremme fri bevægelighed for arbejdstagere, er lagt hindringer i vejen for den fulde gennemførelse af denne grundlæggende frihedsrettighed (f. eks. sociale, juridiske og administrative hindringer, dårlig forrentningspolitik, der ikke opfylder behovene hos vandrende arbejdstagere, manglende anerkendelse af mobilitetserfaring, problemer vedrørende ansættelse af ægtefæller eller partnere, og en forsinket proces for anerkendelse af eksamensbeviser),

¹ P6_TA(2009)0204.

² EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 23.

³ EFT C 228 af 22.9.2009, s. 14.

- F. der henviser til, at disse hindringer og begrænsninger krænker en grundlæggende rettighed for arbejdstagere, gør genrejsningen af EU's økonomier mere vanskelig og kan føre til uheldige virkninger såsom mere illegalt arbejde, en udvidelse af den sorte økonomi og udnyttelse af arbejdstagere,
1. påpeger, at Kommissionens rapport (KOM(2008)0840) konstaterer medlemsstaternes vedvarende overtrædelser af gennemførelsen af direktiv 2004/38/EF, som påvirker udøvelsen af den frie bevægelighed for arbejdstagere, og at denne situation har givet anledning til talrige individuelle klager, andragender, og mere end 40 spørgsmål og forespørgsler fra Parlamentet, hvorfor Kommissionen har indledt fem overtrædelsesprocedurer for ukorrekt anvendelse af direktivet;
 2. bifalder Kommissionens meddelelse (KOM(2010)0373), som beskriver og forklarer den nuværende situation vedrørende fri bevægelighed for arbejdstagere, men beklager manglen på konkrete foranstaltninger eller løsninger;
 3. opfordrer Kommissionen til yderligere at fremme arbejdskraftens mobilitet ved at forelægge en langsigtet, samlet og tværfaglig mobilitetsstrategi for at forbyde alle eksisterende juridiske, administrative og praktiske hindringer for den frie bevægelighed for arbejdstagere; anmoder om en konsekvent, effektiv og gennemsigtig politik, der fokuserer på arbejdsmarkedets krav og de økonomiske tendenser;

Administrativ forenkling og juridiske aspekter

4. minder i betragtning af bestemmelserne i traktaterne og den eksisterende lovgivning om, at medlemsstaterne har et ansvar for at forenkle de administrative procedurer vedrørende udøvelsen af arbejdstagernes frie bevægelighed med henblik på en optimal gennemførelse af denne ret og på at undgå uberettigede, unødvendige eller besværlige administrative procedurer, der begrænser anvendelsen af denne ret;
5. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme strømliningen af den administrative praksis og administrativt samarbejde for at muliggøre synergier mellem nationale myndigheder;
6. er bekymret over den dårlige gennemførelse og anvendelse af eksisterende direktiver om fri bevægelighed for arbejdstagere, navnlig direktiv 2004/38/EF med hensyn til retten til indrejse og ophold for tredjelandsstatsborgeres familiemedlemmer, og tunge administrative procedurer og yderligere opholdsdokumenter (arbejdstilladelser, dokumentation for tilfredsstillende bolig), som er uforenelige med direktiv 2004/38/EF;
7. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at udøve sine beføjelser i henhold til traktaterne gennem kontinuerlig og omfattende overvågning af gennemførelsen af direktiv 2004/38/EF, herunder om nødvendigt at udøve sin ret til at indlede overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke overholder reglerne;

Sammenhæng med andre politikker

8. bemærker, at retten til fri bevægelighed for arbejdstagere ikke kan ses isoleret fra andre rettigheder og grundlæggende principper i EU, og at respekten for den europæiske sociale model og de rettigheder, der er sikret i den europæiske menneskerettighedskonvention, som afspejlet i EU's charter om grundlæggende rettigheder, vil give mulighed for anstændige job, tilfredsstillende arbejdsvilkår, sociale sikringsrettigheder, ligebehandling, respekt for familielivet og den frie udveksling af tjenesteydelser;

9. mener, at der bør bygges bro over EU's og medlemsstaternes lovgivninger for at forhindre enhver slags hindringer for gennemførelse og anvendelse af arbejdstagernes ret til fri bevægelighed;
10. mener, at med henblik på en effektiv gennemførelse af alle politikker, der er berørt af den frie bevægelighed for arbejdstagere, må indsatserne koordineres, navnlig på området for gennemførelsen af det indre marked, koordinering af de sociale sikringsordninger, supplerende pensionsrettigheder, beskyttelse af arbejdstagere, uddannelse og erhvervsuddannelse, skattemæssige foranstaltninger, såsom dem, der har til formål at undgå dobbeltbeskatning, og anti-diskriminationspolitikker;
11. mener, at tilstrækkelige sociale sikringsystemer i høj grad letter den geografiske og erhvervmæssige mobilitet for arbejdstagere, og at den sociale integration af mobile arbejdstagere og social reintegration af tilbagevendte arbejdstagere skal indgå i politikken om arbejdskraftens mobilitet;
12. understreger, at en effektiv gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed kræver en koordineret indsats fra EU og de nationale myndigheder for at lette og forenkle de administrative procedurer vedrørende spørgsmål, der er indirekte knyttet til denne ret, såsom overførsel af indregistreringer og lægejournaler, undgåelse af dobbeltbeskatning og klare regler om refusion af lægeudgifter;
13. mener, at SMV'er kan fungere som en udløsende faktor for økonomisk genopretning og udvikling, idet de er den primære kilde til jobskabelse; gentager derfor behovet for en EU-forpligtelse til at støtte og udvikle SMV'erne, navnlig gennem arbejdsmarkedspolitikker og uddannelsesprogrammer;

Foranstaltninger til fremme af den frie bevægelighed

14. opfordrer medlemsstaterne til at udrydde de eksisterende overgangshindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed for de medlemsstater, der tiltrådte i 2004 og 2007; er af den opfattelse, at disse hindringer medfører uheldige virkninger og repræsenterer diskriminerende foranstaltninger over for europæiske borgere, der opfordrer til effektiv håndhævelse af præferenceklausulen i hele EU;
15. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre de positive afledte effekter af arbejdskraftens mobilitet for værts- og hjemlande og for EU, hvad samfundsøkonomien og den geografisk samhørighed angår;
16. glæder sig over Kommissionens plan om at etablere en regelmæssig systematisk vurdering af langsigtet udbud og efterspørgsel på EU's arbejdsmarkeder frem til 2020, opdelt efter sektor, erhverv, kvalifikationsniveau og lande, og opfordrer kraftigt til koordinering af arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikker mellem medlemsstaterne med henblik på at opfylde målene i EU's 2020-strategi om jobskabelse og undgå eventuelle fremtidige indirekte hindringer for udøvelsen af retten til fri bevægelighed;
17. opfordrer myndigheder på alle niveauer til at sikre politisk støtte og øge bevidstheden om mulighederne og fordelene ved mobilitet, idet Kommissionens koordinerende rolle understreges;

Arbejdsformidling og information af arbejdstagere

18. understreger og anerkender betydningen af offentlige arbejdsformidlinger, og især EURES-systemet og -netværket, for fremme af arbejdskraftens mobilitet inden for EU

gennem oplysninger om ledige stillinger, uddannelses- og erhvervsuddannelsesmuligheder samt arbejds- og levevilkår;

19. er bekymret over reduktionen af midlerne til EURES-rådgivere og opfordrer til, at EU forpligter sig til en langsigtet strategi, der tillader EURES og dets personale at udføre sine opgaver effektivt;
20. mener, at oplysninger til EU's arbejdstagere om fordele, rettigheder og forpligtelser i forbindelse med arbejdskraftens mobilitet bør forbedres yderligere; opfordrer Kommissionen til at koordinere sin indsats med de nationale myndigheder og gøre bedre brug af EURES og onlinenetværket SOLVIT til problemløsning;

Indsamling af færdigheder og viden for at blive mere konkurrencedygtige

21. mener, at konkurrencepresset på arbejdsmarkedene er steget på grund af de negative virkninger, der er registreret som følge af den økonomiske krise, og at der således kan genvindes en komparativ fordel ved at investere i formel og uformel uddannelse, erhvervsuddannelse, udveksling af erhvervs erfaring og koordinerede aktioner for at fremme arbejdskraftens mobilitet;
22. lykønsker Kommissionen med dens flagskibsinitiativ Youth on the Move og lanceringen af dagsordenen for nye kvalifikationer og nye job, og glæder sig især over pilotprojektet "Dit første EURES-job" og den foreslåede indsats for indførelse af et europæisk kvalifikationspas;
23. mener, at færdigheder og viden vil fremme arbejdstagernes mobilitet, og anmoder Kommissionen om at udarbejde en køreplan for krav om kvalifikationer og en vurdering på mellemlang og lang sigt af fremtidige arbejdspladser;
24. mener, at unge arbejdstagere ikke bør være det eneste fokus, og at der er behov for målrettede strategier, der fremmer og letter den frie bevægelighed for forskellige kategorier af arbejdstagere baseret på deres særlige karakteristika (alder, køn, kvalifikationer, tilhørsforhold til sårbare grupper) og behov;
25. opfordrer medlemsstaterne til at skræddersy deres strategier for livslang læring og erhvervsuddannelse i overensstemmelse med udviklingen på arbejdsmarkedet og give kvalifikationer, der kan overføres, og som har en bredere geografisk og videnskabsmæssig dækning, med henblik på at matche dem hensigtsmæssigt med udbuddet af arbejdspladser;
26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om at opnå højere sammenlignelighed af skolers og universiteters undervisningsplaner og mere standardisering af de europæiske uddannelsessystemer;
27. er af den opfattelse, at der skal findes en bedre synergi mellem programmer med sigte på at fremme den frie bevægelighed for studerende, personer under erhvervsuddannelse og praktikanter, og programmer, som specifikt sigter mod at fremme den frie bevægelighed for arbejdstagere;
28. mener, at utilstrækkeligt kendskab til sprog (især hvad voksne angår) fortsat udgør en vigtig hindring for arbejdskraftens mobilitet; opfordrer medlemsstaterne til aktivt at fremme fremmedsprogsundervisningen og Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på dette område;

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

Spørgsmålet om arbejdskraftmigration inden for EU har længe været opfattet som et potentielt problem for ubalancer på nationalt plan med hensyn til mangel på udbuddet af arbejdskraft og påvirket kollektive overenskomstforhandlinger og lønninger inden for værtslandene. Selv om begrebet "arbejdskraftens frie bevægelighed" har været til stede i traktaterne som en garanti for gennemførelsen af det indre marked og for styrkelse af en sand europæisk identitet, har medlemsstaterne fået tildelt retten til at bevare midlertidige hindringer i overgangsperioder, hvad angår at åbne arbejdsmarkedet for de nye medlemsstater.

Historisk set har frygten altid været fokuseret på to hovedaspekter: stor tilstrømning af indvandrere fra fattigere lande, der kommer til de mere velstående lande, med tab af arbejdspladser for statsborgerne i værtslandene, eller i bedste fald en nedgang i lønniveauet, til følge.

Imidlertid har nye undersøgelser vist, at denne frygt aldrig er blevet til virkelighed, og at arbejdskraftmigration tværtimod har vist sig at have en gavnlig effekt for EU som helhed. Dette resultat skyldes en naturlig konvergens af arbejdskraftudbud og -efterspørgsel, som gjorde, at visse stillinger ikke blev efterspurgt af landets statsborgere og i stedet besat af vandrende arbejdstagere. I dette tilfælde var den merværdi, det bidrog med til EU's nettovelfærd, tydelig, da der hverken var ledige stillinger eller fald i produktiviteten i medlemsstaterne, men en øget indkomst for de arbejdstagere, der valgte at udføre deres tjenesteydelser i en anden medlemsstat. Desuden faldt den ulovlige indvandring af arbejdskraft, da der ikke var nogen grund til at omgå loven, og der var klare tegn på integrationstendenser inden for værtslandene.

Selv om der blev konstateret gavnlige aspekter af arbejdskraftmigration, er der nogle spørgsmål, man må overveje, når man taler om fri bevægelighed for arbejdstagere. Af data fra 2008 fremgår det, at 2,3 % af EU's borgere (11,3 millioner mennesker) har taget ophold i en anden medlemsstat end den stat, hvor de er statsborgere, og mange flere gør brug af denne ret på et eller andet tidspunkt i deres liv. Ifølge en Eurobarometer-undersøgelse, som er foretaget for nylig, svarede 10 % af de adspurgte i EU-27, at de på et tidspunkt havde boet og arbejdet i et andet land, mens 17 % havde til hensigt at drage fordel af den frie bevægelighed i fremtiden. Dette indikerer, at migrationsstrømmen af arbejdstagere ikke var ekstremt høj, da det kræver yderligere foranstaltninger for arbejdstagerne at skifte job til et nyt land. Mere præcist risikerer det at medføre problemer i forbindelse med kulturskifte, tilpasning til nye sprog, fremmedgørelse fra familier, og der er også andre hindringer forbundet med at nyde den fulde udøvelse af den frie bevægelighed. Af samme grund har Kommissionen fremlagt meddelelsen "Bekræftelse af arbejdstagernes fri bevægelighed: rettigheder og den vigtigste udvikling", som giver et meget klart billede af den nuværende situation.

I betragtning af konklusionerne fra den seneste meddelelse fra Kommissionen har ordføreren koncentreret sin opmærksomhed om midler og strategier, der kan forbedre situationen og bekræfte det europæiske tilsagn om at styrke retten til fri bevægelighed for arbejdstagere.

Det springende punkt, hvad angår den strategi, der skal vedtages på europæisk plan, er, at arbejdskraftens frie bevægelighed er en ret, som borgerne har, og at der ikke registreres nogen negative effekter på arbejdsmarkedet af udøvelsen af denne ret. Således spiller

medlemsstaterne sammen med deres lokale og regionale myndigheder en afgørende rolle i forbindelse med at gøre det lettere at udøve denne rettighed og korrekt og fyldestgørende gennemførelse af eksisterende lovgivning. Der er endvidere et stort behov for samarbejde om at bygge bro over nationale lovgivninger med de europæiske lovgivninger med henblik på at sikre et forbud mod eventuelle direkte eller indirekte hindringer, især i forbindelse med diskriminerende adfærd på baggrund af nationalitet, afslag på tildeling af rettigheder for familiemedlemmer, sociale sikringsordninger og andre hindringer, som kan forhindre eller demotivere arbejdstagere i at bevæge sig frit i deres søgen efter et job.

De foranstaltninger, der foreslås i betænkningen, er struktureret på en sådan måde, at de løser de største problemer i forbindelse med retten til fri bevægelighed. Da det at skifte job og land ikke kun afspejles i bestemmelserne i arbejdsmarkedspolitikkerne, er der først og fremmest behov for følgende foranstaltninger: en konvergens med andre eksisterende politikker og strategier med henblik på at lette arbejdstagernes overgang til værtsstaten. Disse omfatter foranstaltninger, der træffes på området for gennemførelsen af det indre marked, koordinering af de sociale sikringsordninger, supplerende pensionsrettigheder, beskyttelse af arbejdstagere, uddannelse og erhvervsuddannelse, sprogkrav, skattemæssige foranstaltninger, såsom dem, der har til formål at undgå dobbeltbeskatning, og anti-diskriminationspolitikker. Endvidere er bestemmelser vedrørende familiemedlemmers rettigheder lige så vigtige som dem, der er direkte knyttet til de jobsøgende, idet nægtelse af disse rettigheder kan lægge nye hindringer i vejen for at tage et job i en anden medlemsstat.

For det andet er der et klart behov for at sammenholde virkningerne af arbejdskraftmigration med de eksisterende strategier på europæisk plan, navnlig EU-2020, og med en styrkelse af SMV'ers rolle. Det er af afgørende betydning at engagere SMV'er i spørgsmålet. Deres udvikling vil give flere arbejdspladser, og deres dynamiske adfærd kan føre til en cyklisk migration af arbejdstagere, som i sidste ende vil resultere i opgradering af kvalifikationer gennem "learning by doing" eller ved at løfte i flok og bevare et konkurrencepræget miljø, der vil føre til bedre slutprodukter.

Den nuværende situation og de indhøstede erfaringer fra finanskrisen har ført til en række nye muligheder for at sætte nyt skub i de økonomiske resultater og øge beskæftigelsesfrekvensen. Til dette formål er gevinsten fra arbejdskraftens mobilitet af stor betydning, da det vil skabe mere socioøkonomisk konvergens samt løbende fælles erfaringer til gavn for både arbejdsgivere og arbejdstagere. Desuden vil målsætningen om jobskabelse blive bedre opfyldt, hvis arbejdskraftens mobilitet gennemføres fuldt ud.

Endelig fokuserer ordføreren på betydningen af information og viden. En fælles tendens i de fleste medlemsstater er relateret til et utilfredsstillende niveau af eksisterende oplysninger vedrørende rettigheder og forpligtelser, som borgerne har brug for at have kendskab til. Arbejdskraftens mobilitet skal fremmes bedre, og der skal være let adgang til information for alle berørte personer. I denne forbindelse er EU-institutionernes og de nationale regeringers rolle afgørende, da de har brug for at samarbejde og undgå situationer med asymmetrisk information. Da jobsammensætningen viste en skiftende tendens, kan behovet for opkvalificering og understregning af uddannelses betydning ikke overses. Derfor giver ordføreren udtryk for en klar holdning med hensyn til at gøre yderligere bestræbelser for alle typer uddannelsesprogrammer med det klare formål at gøre arbejdsstyrken i stand til at imødegå fremtidens behov og udfordringer. I denne forbindelse fremhæves koordination

mellem uddannelsespolitikker og hurtigere anerkendelse af eksamensbeviser for at forbedre udsigterne til en fælles forståelse af, hvordan vi skal forberede den erhvervsaktive befolkning på ændringerne og konkurrencepresset fra markedet.

Hovedbudskabet i rapporten er, at så længe der ikke registreres negative effekter af arbejdskraftens mobilitet, især efter integrationsbølgerne i 2004 og 2007, er der ingen socioøkonomiske årsager til at opretholde hindringer for adgang til et nyt jobmarked, især ikke for rumænske og bulgarske statsborgere. Nationale politikker skal bringes tættere på de europæiske strategier for at kunne opnå resultater på det forventede niveau i forhold til velfærd og fremskridt. Endvidere kan arbejdskraftens frie bevægelighed, i en tid med globaliserede markeder og demografiske ændringer, løse problemet med et rentabelt match mellem arbejdskraftudbud og -efterspørgsel. For at opnå et sådant ønske skal der være fokus på at gennemføre den eksisterende lovgivning og anvende reglerne samt fremme koordinerede aktioner i form af anerkendelse af eksamensbeviser, udvikling af fremtidige uddannelsessystemer med henblik på at imødekomme markedets behov og opretholde en høj grad af konkurrencemæssige fordele i tilknytning til kvalifikationer samt andre rettigheder, som arbejdstagere skal udøve for at kunne opholde sig og udføre deres opgaver i et nyt land. Alle unødvendige administrative procedurer, der kan forsinke eller forhindre udøvelsen af arbejdstagernes frie bevægelighed, betragtes som uberettiget og kræver øjeblikkelig afhjælpning, da de udgør en byrde uden hverken økonomiske eller sociale begrundelser.

For at få en grundig forståelse af den aktuelle situation såvel som arbejdsmarkedernes fremtidige udvikling er ordføreren overbevist om, at Kommissionens gode indsats med hensyn til at håndhæve og støtte arbejdskraftens mobilitet skal styrkes, og at der er behov for en grundigere analyse af overtrædelsesprocedurer, der er målrettet mod medlemsstater, der ikke opfylder kravene, og af tendenser inden for arbejdskraftens mobilitet, hvad angår færdigheder, sektorer og geografiske områder, og at der er behov for at fremlægge en langsigtet, omfattende, tværfaglig mobilitetsstrategi med henblik på at analysere og fjerne alle eksisterende juridiske, administrative og praktiske hindringer for arbejdstagernes frie bevægelighed. Den økonomiske begrundelse for åbning af arbejdsmarkederne er for tiden mere tydelig end nogensinde. Overprotektionisme af arbejdskraftens mobilitet vil medføre stigende adskillelse mellem medlemsstaterne og en mistillid, som risikerer at påvirke EU's resultater som global aktør og svække EU's konkurrencemæssige position. Det er nu, EU's medlemsstater skal arbejde og vokse sammen.